

Warszawa, dnia 7 stycznia 2019 r.

Sygn. akt VI Ka 159/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Anna Zawadka

Sędziowie: SO Beata Tymoszów

SR (del.) Justyna Dołhy (spr.)

protokolant: sekr. sądowy Renata Szczegot

przy udziale prokuratora Józefa Gacka

po rozpoznaniu dnia 7 stycznia 2019 r. w Warszawie

sprawy A. C., syna M. i K., ur. (...) w W.

oskarżonego o przestępstwa z art. 279 § 1 kk, art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie

z dnia 12 października 2017 r. sygn. akt III K 164/17

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie do ponownego rozpoznania.

SSO Beata Tymoszów SSO Anna Zawadka SSR (del.) Justyna Dołhy

Sygn. akt VI Ka 159/18

UZASADNIENIE

A. C. został oskarżony o to, że w dniu 18/19 sierpnia 2015 r. w W. przy ul. (...) wspólnie i w porozumieniu z P. M. i T. U. dokonali włamania do kiosku ruchu poprzez wyłamanie rolety antywłamaniowej i wybicie szyby w oknie, a następnie kradzieży z wnętrza kiosku gotówki w kwocie 200 zł oraz papierosów i olejków do e-papierosów, gdzie suma strat wynosi 2848,62 zł na szkodę B. Ś., tj. o czyn z art. 279 § 1 kk oraz o to, że w nieustalonym dniu w miesiącu listopadzie 2015 r. w miejscu jak w punkcie 1, działając wspólnie i w porozumieniu z P. M. i T. U. usiłowali dokonać kradzieży z włamaniem do kiosku, poprzez wybicie szyby głównej w kiosku i uszkodzenie rolety antywłamaniowej, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na załączenie się alarmu, gdzie suma strat wynosi 600 zł na szkodę B. Ś., tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk.

Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie z dnia 12 października 2017 r. w sprawie o sygn. akt III K 164/17 oskarżony A. C. został uznany za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów z ustaleniem w zakresie czynu opisanego w pkt. 1 aktu oskarżenia, że sprawcy zabrali w celu przywłaszczenia artykuły o wartości 2.348,62 zł i pieniądze w kwocie co najmniej 180 zł, a łączna wartość zabranych rzeczy wyniosła co najmniej 2.528,62 zł oraz, że w wyniku włamania spowodowali uszkodzenia kiosku i jego zabezpieczeń na sumę co najmniej 400 zł, zaś w zakresie czynu opisanego w pkt. 2 aktu oskarżenia, że w wyniku włamania spowodowali uszkodzenia kiosku i jego

zabezpieczeń na sumę co najmniej 400 zł. Sąd Rejonowy na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierzył A. C. karę roku pozbawienia wolności, a na podstawie art. 46 § 1 kk orzekł obowiązek naprawienia wyrządzonej szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz B. Ś. kwoty 3.328,62 zł solidarnie z P. M. i T. U.. Sąd orzekł również w przedmiocie kosztów procesu zasądając od oskarżonego A. C. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 342,58 zł tytułem zwrotu wydatków oraz 180 zł tytułem opłaty.

Od powyższego wyroku apelację wniósł obrońca oskarżonego A. C., który zaskarżył wyrok w całości na korzyść oskarżonego.

Obrońca wyrokowi zarzucił na podstawie art. 438 pkt 2, 3 i 4 kpk oraz art. 439 § 1 pkt 10 kpk naruszenie przepisów postępowania mających wpływ na treść orzeczenia w postaci art. 79 § 1 pkt 3 i 4 kpk w zw. z art. 439 § 1 pkt 10 kpk stanowiącego bezwzględna przyczynę odwoławczą poprzez brak wyznaczenia dla oskarżonego obrońcy z urzędu, podczas gdy obrona ta była obligatoryjna, w sytuacji gdy zachodziła uzasadniona wątpliwość co do poczytalności oskarżonego w czasie popełnienia zarzucanych mu czynów oraz tego, czy stan jego zdrowia psychicznego pozwalał mu na prowadzenie przez niego obrony w sposób samodzielny i rozsądny. Skarżący zarzucił również naruszenie przepisów art. 167 kpk w zw. z art. 202 kpk i art. 410 kpk poprzez zaniechanie przeprowadzenia przez Sąd Rejonowy dowodu z opinii psychiatrycznej na okoliczność poczytalności oskarżonego w czasie popełnienia zarzucanych mu czynów oraz tego, czy stan jego zdrowia psychicznego pozwalał mu na prowadzenie przez niego obrony w sposób samodzielny i rozsądny. W konsekwencji obrońca oskarżonego zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych, który mógł mieć wpływ na treść wyroku polegający na błędnej ocenie okoliczności osobistych dotyczących oskarżonego poprzez nie wzięcie pod uwagę jego upośledzenia umysłowego wpływającego na jego poczytalność. Ponadto obrońca podniósł zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonej wobec oskarżonego bezwzględnej kary pozbawienia wolności poprzez niewzięcie przez Sąd pod uwagę upośledzenia umysłowego oskarżonego wpływającego na jego poczytalność.

Podnosząc powyższe zarzuty obrońca wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z dołączonych dokumentów w postaci opinii psychologicznej oraz orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego oskarżonego, a także o przeprowadzenie dowodu z opinii sądowno – psychiatrycznej na okoliczność poczytalności oskarżonego. Obrońca wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie alternatywnie w wypadku nieuwzględnienia tego wniosku o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez jego nadzwyczajne złagodzenie w zw. z art. 31 § 2 kk.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Wyrok w niniejszej sprawie podlegał uchyleniu z przyczyn wskazanych przez autora apelacji na skutek zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej, o której mowa w art. 439 § 1 pkt 10 kpk.

Należy podkreślić, że Sąd Rejonowy orzekając w sprawie A. C. w niniejszej sprawie nie dysponował informacjami dotyczącymi stanu jego zdrowia psychicznego. Przesłuchany bowiem w toku dochodzenia oskarżony A. C. podał odnośnie stanu swojego zdrowia psychicznego (wad psychicznych, ułomności itp.), że jest zdrowy, nie leczył się psychiatrycznie (vide k. 97v). Postępowanie zaś przed Sądem toczyło się pod jego nieobecność zgodnie z przepisami kodeksu postępowania karnego, ponieważ oskarżony zawiadomiony o terminie rozprawy i pouczony o możliwości złożenia wniosku o doprowadzenie go na rozprawę (art. 353 § 3 kpk) nie skorzystał z tego prawa zaś Sąd nie uznał jego obecności za obowiązkową w związku z przyznaniem się przez niego do popełnienia zarzucanych mu czynów i złożeniem wyjaśnień w toku postępowania przygotowawczego. Również treść danych o karalności oskarżonego nie powodowała powstanie wątpliwości co do stanu jego zdrowia psychicznego. Z uwagi na powyższe uznać należy, że zaistnienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej ziściło się niejako niezależnie od sposobu procedowania przez Sąd I instancji.

Jak wynika z dołączonych do apelacji dokumentów (k. 237-239, 240) oraz przeprowadzonej w toku postępowania odwoławczego opinii sądowno – psychiatrycznej (k. 295-300) A. C. jest osobą upośledzoną umysłowo w stopniu lekkim i w inkryminowanym czasie miał ograniczoną w stopniu znacznym zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem w myśl art. 31 § 2 kk. A. C. mógł w toku postępowania przed Sądem I instancji

brać udział w postępowaniu, jednak nie mógł prowadzić obrony w sposób samodzielny i rozsądny zarówno wtedy jak i obecnie.

Mając na uwadze powyższe, należało podzielić zarzut sformułowany w apelacji obrońcy oskarżonego i stwierdzić, iż w rozpoznawanej sprawie doszło do zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej wskazanej w art. 439 § 1 pkt 10 kpk. A. C. nie miał bowiem w postępowaniu przed Sądem Rejonowym obrońcy w sytuacji, gdy obrona taka była obligatoryjna. Zaistnienie zaś bezwzględnej przyczyny odwoławczej czyniło przedwczesnym rozpoznanie zarzutu związanego z rażąco surowością orzeczonej wobec oskarżonego kary, ponieważ powodowało uchylenie wyroku w zaskarżonej części tj. odnośnie oskarżonego A. C. i w tym zakresie przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Warszawy Pragi – Północ w W..

SSO Beata Tymoszów SSO Anna Zawadka SSR del. Justyna Dołhy